

SVD 25/9-91

KULTUR

Järfälla ger allt för ett konserthus

KONSERT 26/9-91

Järfälla konserthusförening / Sporthallen, Jakobsberg: Galakonsert. Järfälla symfoniorkester, dito musikår, Gospel Brass, Nyckelharpsgille, Manskör, Kammarkör, Vokalensemble m fl. Dirigenter: Wille Sundling, Anders Eljas, Anders Ekdahl m fl. Söller: Elisabets Söderström, Lill Lindfors, Karin Glennmark, Tommy Körberg m fl.

● I alla världens storstäder brukar det psykologiska avståndet mellan centralorten och dess randkommuner vara större än det geografiska. Stockholm är därvidlag inget undantag.

Om det tar emot för en innerstadsbo att åka ut och lyssna på en konsert i Järfälla, så känner järfällabon antagligen samma psykiska motstånd att anträda den omvända resan. Annars skulle väl inte förortskulturen blomstra såsom den gör, fast den på sitt sätt är lika separerad och präglad av fördomar som kulturlivet i det forna tudelade Berlin.

Den starkaste fördomen gäller kvaliteten. Man föreställer sig kanske att ett lokalt musikliv på hobbybasis endast kan erbjuda surrogatupplevelser till en på förhand välvilligt inställd publik. Men då glömmer man de kommunala musikskolornas enorma uppställningsarbete i vårt land. De kommuner som aktivt stöttat sina musikskolor kan i dag skörda frukterna. Inte bara genom konserter på hög nivå, utan genom den mentala kapaciteten i stort.

Människor, som fått uppleva den personliga tillfredsställelsen att lära sig behärska ett instrument eller sjunga i kör, visar sig i regel vara psykiskt bättre rustade att möta modlösheten i tider som dessa.

Man önskar att landets alla vankelmodiga politiker hade fått vara med om söndagens fantastiska galakonsert i Jakobsbergs sporthall

och känna vad viljan egentligen förmår. Syftet var att samla en grundplåt till ett konserthus i Järfälla, trots att kommunen vänt tummen nedåt för alla stora projekt under 90-talet.

Att behovet finns övertygades man om av en enda panoramablick över de samlade resurserna som ställts upp likt regementen inför ett fältslag, med Järfälla symfoniorkester i centrum, flankerad av Järfälla musikår till vänster och Järfälla Gospel Brass till höger. I bakre linjen fanns förutom en liten estrad en cittraensemble från barnomsorgen och oldtimesseptetten Viksjö Swing.

Allt flöt perfekt; innan applåden var slut hade podiet redan intagits av ett nytt spelmanslag eller en ny kör eller dansgrupp. Idel korta smakbitar, men så professionellt och elegant utförda att de inbjudna gästartisterna kunde uppfatta sig mer som medlemmar av samma familj.

Elisabeth Söderström debuterade (?) som Carmen i glittrig joggingdress men lovade att komma i lång klänning till invigningen. Lill Lindfors med Anders Ekdahl som supporter lindade publiken runt lillfingret och fick den att sjunga allsång medan lotterna samlades till dragningen. Och hela gänget från Les Misérables plus Karin Glennmark och Tommy Körberg kom på blixtvist med utvilade röster och gjorde dundersuccé.

Deras dirigent Anders Eljas är fösprungen ur Järfälla musikskola.

Maken till musikmanifestation har jag aldrig upplevt. Det enda som kanske inte var fullt så lyckat var den nyskrivna allsångstexten till Elgars Land of Hope and Glory, där versfötterna ibland trampade varandra på tårna. Men denna iver är väl bara ett symptom på vad som satts i rörelse i Järfälla.

CARL-GUNNAR ÅHLÉN